

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

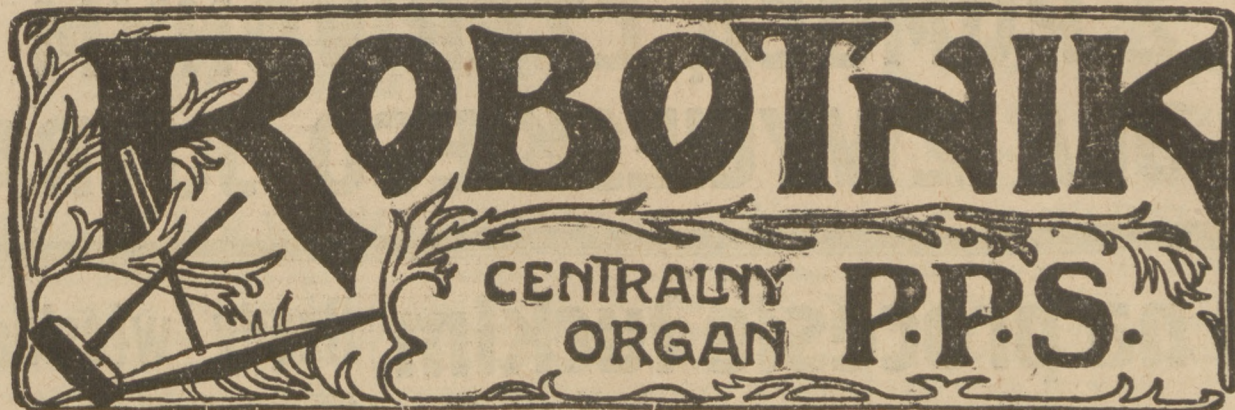
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa niszczona ryczałtem.



PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Zagadki i zabawki

Spółeczeństwo polskie nie ma żadnego wpływu na politykę zagraniczną rządów „sanacyjnych”, i jest tylko obiektem i obserwatorem tej polityki. Jako obserwatorzy, nie możemy też wyjść z podziwu nad posunięciami „sanacji” w ostatnich kilku latach. „Sanacja” jest pewnie przekonana, że polityka ta jest mądra i przewidująca, my jednak jesteśmy wciąż odmiennego zdania. Kto z nas ma rację — pokaże czas, a częściowo już pokazał.

Pokazał, na przykład w sprawie rozbrojenia moralnego, którą przypominaliśmy niedawno. Inicjatywa b. min. spraw zagr. p. Zaleskiego w Genewie, hucznie reklamowana przez prasę „sanacyjną”, poszła w zapomnienie, zanim jeszcze zgasił sztuczny zapal tej prasy. Zamiast rozbrojenia moralnego mamy pakt z Niemcami hitlerowskimi, który poprostu bije w inicjatywę polską z przed dwu lat i przekreśla ją.

Inicjatywa ta okazała się zabawką w świecie groźnej rzeczywistości, w świecie obłąkanego wyścigu zbrojnego wszystkich niemal państw.

Obecnie jesteśmy świadkami nowego wystąpienia Polski w Genewie, przypominającego do złudzenia inicjatywę p. Zaleskiego. Oto Rząd polski wysłał wniosek rozszerzenia ochrony mniejszości na wszystkie państwa, należące do Ligi. I znowu prasa „sanacyjna” dmie w fanfary reklamy i zachwytu. I znowu przepowiadamy, że z wniosku tego nic nie będzie. Niema dwóch zdań, że wniosek jest zupełnie słuszny. Ale zjawia się on w chwili, kiedy niema żadnych szans urzeczywistnienia go. Gorszej chwili już nie można było wybrać, kiedy Niemcy nie należą do Ligi, kiedy fala faszystowska w Europie środkowej wzbiera, a faszysty i ochrona mniejszości to — sprzeczność sama w sobie. Toż w pakcie polsko-niemieckim niema słowa o ochronie mniejszości i sprawę tę traktuje się, jako wewnętrzną obu krajów. Można by powiedzieć, że właśnie dlatego należy ją rozwiązać w skali międzynarodowej, ale jak to zrobić, jeżeli faszysty jest śmiertelnym wrogiem Ligi Narodów, układów międzynarodowych tego rodzaju a gdyby nawet podpisał układ o ochronie mniejszości, toby go przecież nie wykonał?

Ale obok tych demonstracji platońskich w Genewie polityka zagraniczna „sanacji” jest pełną zagadką, których nie podejmujemy się rozwiązać. Możemy je narazie tylko wymienić.

Narzuca się przedewszystkiem pytanie: jak ułożyć się stosunki polsko-francuskie? Z racji przyjazdu min. Barthou do Polski prasa „sanacyjna” deklaruje o „niezlomnej podstawie trwałości” sojuszu francusko-polskiego. Ale cały świat wie, że stosunki polsko-francuskie rozluźniły się w czasach ostatnich, że na rozluźnienie to wpłynął przedewszystkiem pakt z Niemcami. A oto od kilku tygodni trwa kanonada prasy „sanacyjnej” na Czechosłowację, kampania antyczeka zatacza coraz szersze kręgi i przybiera coraz ostrzejszy charakter. A przecież kampania ta godzi pośrednio także we Francję, a idzie na rękę blokowi państw faszystowskich Europy środkowej, dążącemu do odwołania Francji i wyrugowania jej wpływów w tej części Europy.

Zagadką są tajemnicze „kroki dy-

plomatyczne” w sprawie litewskiej i rola Zubowa, podobno krewnego marszałka Piłsudskiego.

Zagadką jest wciąż układ stosunków polsko-sowieckich. Oto naprzykład przy wymianie listów uwierzytelniających z racji podniesienia poselstwa do rangi ambasady odbyła się w Moskwie odpowiednia ceremonia z nieodłączną w takich wypadkach wymianą mówek grzecznościowych.

Ambasador polski Łukasiewicz wyraził radość z powodu zbliżania się obu krajów i położył specjalny nacisk na rosnące zainteresowanie sprawami kultury, literatury i sztuki. O wymianie handlowej nie wspomnieli ani słówkiem, wobec czego i prezes

Związku Sowieckiego Kalinin w odpowiedzi swej również pominął milczeniem ten punkt!

Czemu jednak sprawa handlu polsko-sowieckiego nie posuwa się ani o krok naprzód? Czemu Rosja zawarła już układy handlowe z wielu państwami, a Polska dotąd nie wszczęła nawet rozmowy na ten temat? Czy dla Polski, uginającej się pod ciężarem kryzysu, traktat handlowy z Rosją nie miałby większego znaczenia praktycznego, niż pakt nieagresji, mający wartość raczej moralną — i to dość ograniczoną?

(jmb.)

„Obóz narodowo-radykalny” Rozłam w ruchu narodowo-demokratycznym

W niedzielę podaliśmy wiadomość o powstaniu „Obozu Narodowo-Radykalnego”, jako odrębnego już stronnictwa. Odbyła w tę samą niedzielę z udziałem p. Romana Dmowskiego Rada Naczelna Stronnictwa Narodowego, stwierdziła po średnio faktu rozłamu, nie przypisując mu zresztą większego znaczenia. Odeszła część t. zw. młodych dawnego „Obozu Wielkiej Polski” z p. Mosdorffem na czele. Główne punkty „deklaracji ideologicznej” nowego „Obozu” przedstawiałyby się w streszczeniu następująco:

1) bunt „młodych” przeciwko „starym” endekom, tkwiącym we wspomnieniach minionych lat, obcym psychicznie nowoczesnej sytuacji świata i Polski; i a) pidarnie można by to określić: „stary na szmelc!”, do „starych” zaliczono tym razem i p. Dmowskiego, nie tylko p. Rybarskiego;

2) mocniejsze podkreślenie „radykalizmu społecznego” (likwidacja wielkiej własności rolnej, „chłop — to potęga”, wiele słów o doli bezrobotnego i t. p.);

3) cały ten „radykalizm społeczny” powiązany został najściślej z antysemityzmem; Żydzi korzystają z ustroju kapitalistycznego; kapitalizm jest poniekąd „tworem żydowskim”;

4) „deklaracja” zawiera ustępy, dające „delikatnie” do poznania, że „Obóz narodowo-radykalny” byłby ewentualnie gotów do złączenia z „starym” do obozu „sanacyjnego”, jeżeli BBWR. poświęci p. Wiślickiego i kilku tradycyjnych „masonów”.

Wszystko razem wzięte stanowiłoby przejryste naśladowictwo hitlerizmu według wzorów pierwszego okresu kampanii Hitlera. Podobno twórcy „Obozu narodowo-radykalnego” kontraktowali już z „narodowymi socjalistami” Śląska i utrzymywali stosunki przyjazne obościście z niektórymi przywódcami niemieckiego ruchu hitlerowskiego w „Trzeciej Rzeszy”.

Mamy więc jawną i wyraźną polską organizację polityczną typu hitlerowskiego. Możliwe, że „ABC” stanie się jej organem. Różnice w stosunku do Stronnictwa Narodowego są w tej chwili różnicami raczej z dziedziny wieku i tem-

Sytuacja w Hiszpanji

Z Madrytu donoszą o dalszym zaostreniu się sytuacji w całym kraju.

W Barcelonie doszło do krwawych starć pomiędzy strajkującymi robotnikami a policją. Walka była bardzo zacięta. Trzy osoby zostały zabite, a około 75 odniosło rany.

W Bilbao toczyły się bójki pomiędzy nacjonalistami baskijskimi a zwolennikami „Ersatze” samorządu.

„Ersatze” samorządu

Jak się dowiaduje ag. Press, ministerjum opieki społecznej postanowiło powołać do życia „rady tymczasowe” przy komisariatach poszczególnych instytucji ubezpieczeń społecznych. W skład rad tymczasowych wejść mają przedstawiciele ubezpieczonych, pracodawców oraz t. zw. nominaci, powołani z pośród osób, które wykazały się teoretyczną lub praktyczną pracą na polu ubezpieczeń społecznych.

Wszystkich członków rad tymczasowych (a więc i „przedstawicieli” robotniczych — przyp. nasz) mianować będzie minister opieki społecznej na wniosek komisarzy.

mi skrajnej lewicy. Kilkanaście osób odniosło rany.

W Sewilli wybuchła bomba w domu prezesa prawicowej „frakcji ludowej”, hr. Bustillo. Dom został poważnie uszkodzony.

W jednym z kościołów madryckich za morderstwa została pewna 76-cioletnia kobieta. Powody tej zbrodni, która wywołała wśród wiernych zebranych w kościele, nieopisaną panikę, są nieznane. Sprawca mordu zbiegł bez śladu. (ATE).

Lloyd George nawołuje do głosowania na socjalistę

W tych dniach odbędzie się wybór uzupełniający do angielskiej Izby Gmin w okręgu North Hammersmith.

Wódz liberałów stary Lloyd George wzywa swoich zwolenników do głosowania na kandydata socjalistycznego — jako tego, który — acz idzie dalej w swym programie, niż liberałowie starej daty — to jednak kroczy po właściwej drodze i dlatego liberałowie winni go poprzeć.

Po krwawych zaiściach w Lublinie

(W sobotę odbyła się w LUBLINIE konferencja wszystkich zarządów oddziałów związków zawodowych, na któ-

Podróż min. Barthou do Warszawy i do Pragi

Agencja Havasa donosi, że minister BARTHOU opuści Paryż w sobotę 21 b. m. o godz. 19.05, udając się do Warszawy, gdzie przybędzie w niedzielę o g. 17.50. Minister pozostanie przez poniedziałek w Warszawie, zaś we wtorek o godz. 18-ej wyjedzie do Krakowa, skąd nazajutrz o godz. 21.10 uda się do Pragi. (PAT).

rej wyrażono ostry protest w związku z krwawymi zaiściami, oraz, uroczyste UCZCZONO PAMIĘĆ POLEGŁYCH.)

W konferencji uczestniczył z ramienia Komisji Centralnej Związków Zawodowych tow. PIONTEK.

Bez tytułu

Pisaliśmy kilka razy o „frondzie” sen BBWR, p. Sieńko z Krakowa przeciwko Zarządowi Głównemu Związku Nauczycielstwa Polskiego. Przestrzegaliśmy przed traktowaniem tej „frondy” na serio. Poniższy komunikat ag. Press wykazuje, do jakiego stopnia mieliśmy słusność. Red.

Jak informują agencję PRESS, na zjeździe okręgowym Związku Nauczycielstwa Polskiego w Krakowie, senator Sieńko odwołał wszystkie zarzuty, postawione w prasie zarządowi głównemu Związku.

Senator Sieńko odczytał deklarację, w której coinał zarzuty oraz wszystkie wyrazy o charakterze obelżywym, użyte w artykule prasowym pod adresem zarządu głównego. Po odczytaniu tej deklaracji senator Sieńko został wybrany ponownie prezesem okręgowego Związku Nauczycielstwa w Krakowie.

Każdy człowiek będzie miał po przeczytaniu tego tekstu agencyjnego, uczucie głębokiego niesmaku. Nie chodzi nawet o samego p. Sieńkę. Poprostu wstyd za całe środowisko.

Trocki mieszka we Francji najzupełniej legalnie

Komiczna panika francuskiej prasy burżuazyjnej

Prasa paryska omawia z ożywieniem „wykrycie” miejsca pobytu Trockiego. Jak wykazało śledztwo, Trocki uzyskał w grudniu 1933 r. prawo pobytu w departamencie Seine et Marne. Dlatego też jego pobyt w Barbison posiadał charakter legalny. Pozwolenie na pobyt w okolicach Paryża wydał Trockiemu ówczesny minister spraw wewnętrznych Chautemps.

„Matin” zamieszcza wywiad z b. ministrem, który oświadczył, że udzielił Trockiemu prawa pobytu w jednym z wewnętrznych departamentów francuskich, ponieważ klimat Korsyki był dla b. komisarza sowieckiego szkodliwy. Po zwolenie zostało udzielone z inicjatywy i na własne ryzyko ministra, co zresztą nie jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami. Zachowanie się Trockiego — zeznaczył Chautemps — nie dało dotychczas powodu do zaniepokojenia, lub interwencji. Jest rzeczą mało prawdopodobną, aby Trocki, który jest wrogiem Stalina, chciał zakłócić porządek we Francji.

„Matin” występuje z gwałtownym atakiem przeciwko postępowaniu b. ministra Chautemps’a i podkreśla, że Trocki nosi się z zamiarem założenia „IV-ej Międzynarodówki” pod hasłem „rewolucji we wszystkich krajach o ustroju kapitalistycznym”. Obecność Trockiego w pobliżu Paryża nie może być tolerowana.

Trocki winien być natychmiast wydany na Korsykę.

„Figaro” pisze, że należy zbadać, czy

willa w Barbison, w której mieszka Trocki nie kryje żadnych tajemnic.

Niedawno willa została przebudowana. Zużycie prądu elektrycznego jest niezwykle wysokie. Ponieważ po godz. 22-ej paliła się w willi tylko jedna lampa, zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że prąd elektryczny był zużywany na poruszanie motoru, przypuszczalnie drukarni ulotek propagandowych. Dziennik domaga się od władz francuskich energicznej akcji, oraz odesłania Trockiego na Korsykę. Obecność agitatora komunistycznego niemal u bram Paryża, jest w wysokim stopniu niepożądana. (ATE).

Paniczny ton francuskiej prasy burżuazyjnej z powodu „wykrycia” mieszkania Trockiego legalnie we Francji Trockiego jest czemś już naprawdę dziwnie śmiesznym.

Spisek wojskowy w Rumunji Dalsze aresztowania

Spisek, który wykryły władze wojskowe, aresztując przed kilku dniami jedenastu oficerów posiadał rozgałęzienia również na prowincji. W ostatnich dniach aresztowano dalszych kilka osób cywilnych w Bukareszcie i na prowincji, zwłaszcza w Siedmiogrodzie, zamieszanych w tę samą sprawę. Proces ma się odbyć w najkrótszym czasie. (PAT).

JUŻ NIEDŁUGO 1 MAJ

KTO SPIESZY Z POMOCĄ CZERWONYM HARCERZOM, TEN PRACUJE DLA ZWYCIĘSKIEGO JUTRA SOCJALIZMU

Ostatnia walka na procesie łuckim Mowy obrońców

W niedzielę ogłosiliśmy wyrok Sądu Okręgowego w procesie łuckim. Skazani pozostali w więzieniach, nawet śmiertelnie chora p. Platonowa. Strony zapowiedziały apelację.

Ostatnie chwile samego procesu, — przed wyrokiem, upłynęły pod znakiem mów obrończych. Adw. Duracz w wywodzie ściśle prawniczym zbijał punkt po punkcie tezy oskarżenia. Adw. adw. Barcikowski i Kaufman zaskłani na początku przemówień, gdy poruszyli sprawę przeżyć oskarżonych; nie mogli więc mów swoich skończyć. Adw. adw. Karniol ujął całą sytuację oskarżenia i obrony ze stanowiska zasadniczego.

„Broniąc więźniów politycznych, bronię wolności myśli i sumienia. Myśl zakazana jest stokroć skrytsza i stokroć lotniejsza. W walce z nią trzeba się przycisnąć, trzeba użyć podstępów, udawać, że się jest tej samej myśli, tego samego nielegalnego przekonania. Tu jesteśmy u źródeł prowokacji“.

Tow. Karniol omawiał następnie problem prowokacji, podkreślił z nacis-

kiem, że, skoro niektórzy oskarżeni atakowali bardzo ostro PPS., to jednak trzeba stwierdzić, że

„sala sądowa nie nadaje się do polemiki w tej sprawie; jest to spór, — który rozstrzygnie klasa robotnicza“.

Osobno mówił tow. Karniol o p. Ołdziej Platonowej:

„P. prokurator uznał za wskazane żądać dla niej 15 lat więzienia; ona nawet jednego roku nie przeżyje, i dlatego istnieje dla niej dwie ewentualności: wyjście na wolność lub kara śmierci“.

Tow. Karniol skończył swe przemówienie następującym apelem:

„Panowie sędziowie, gdy przez okna tej sali sądowej, patrzę na ruiny tego starego zamczyska, snuje mi się cały dramat tej ziemi.“

Zawsze tak od wieków tu było, że zamczyska te jedni uważali za siedziskę kultury, światła, postępu i unji. A inni mówili, że te zamczyska to symbole ucisku, pańszczyzny i krwawych buntów chłopskich...

I tego problemu ani ja ani wy panowie sędziowie nie rozstrzygniemy...

Ale gdy widzę po naszej stronie Półstowicza, Kopeckiego i Zarembe, a po tamtej wnoszoną na ręka Platonową i Szczyrbę..., to noszę w sobie wielki wstyd i ból serdeczny.

Proszę o taki wyrok, aby oskarżeni wyszli na wolność“.

**

Wyrok zapadł.

Wymowne cyfry urzędowe Liczba zatrudnionych spadła o 35%

Z opracowanej statystyki wynika, iż na koniec 1933 roku zatrudnionych było w Polsce we wszystkich dziedzinach przemysłu 517,6 tysięcy robotników. Stan zatrudnienia na robotach publicznych wyniósł w końcu ubiegłego roku 36,4 tysiące osób, co daje łącznie około 554 tys. zatrudnionych.

W końcu 1929 roku liczba zatrudnionych w samym przemyśle wyniosła przeszło 780 tysięcy robotników. Stan zatrudnienia w przemyśle w okresie 4-letnim od końca 1929 roku do końca 1933 r., SKURCZYŁ SIĘ O PRZESZŁO 262,8 TYSIĘCY ROBOTNIKÓW, czyli o około 35%. (PRESS).

Ubezpieczenie emerytalne pracowników miejskich

Według otrzymanych przez nas wiadomości, ubezpieczenie emerytalne pracowników miejskich w Warszawie w UBEZPIECZALNI SPOŁECZNEJ zostało narazie zawieszono, zgodnie ze stanowiskiem pracowników.

Egzaminy na Uniwersytecie warszawskim

Wyznaczony początkowo na dzień 4-go czerwca r. b. termin egzaminów na uniwersytecie warszawskim, został przesunięty na koniec czerwca. Dla drugiego roku i dalszych lat studiów egzaminy rozpoczną się 26 czerwca, a dla pierwszego roku studiów dnia 30 czerwca.

Przesunięcie terminu egzaminów nastąpiło na zarządzenie Ministerjum Oświaty. (PRESS).

Sytuacja walutowa

Wczoraj nie zanotowano na giełdach europejskich żadnych poważniejszych zmian. Naogół wystąpiło pewne wzmocnienie funta angielskiego, zresztą bardzo nieznaczne, podczas gdy dolar w dalszym ciągu utrzymuje się na poprzednim poziomie. Lir włoski, który w sobotę bardzo poważnie spadł, notowano ściśle po tym samym kursie.

Dewizy na Berlin, która na większość giełd nie wykazała zmian, spadła na giełdzie warszawskiej z 209,25 do 209,10. (PAT.).

Tajemniczy pretendent do tronu

Rząd Afganistanu wyznaczył nagrodę 1000 funtów szterl. za schwytanie tajemniczej osobistości Aminjana, pretendenta do tronu afgańskiego, który twierdzi, iż jest kuzynem b. króla Amanullah. (PAT.).

KOMUNIKAT KSIĘGARNI ROBOTNICZEJ

Warszawa, ul. Czerwonego Krzyża 20, P. K. O. 1228.

BAUER D. Der Aufstand der österreichischen Arbeiter	70
gr. z przesyłką	—,95
BRÜNER W. i KOPANKIEWICZ Z. Nowe ubezpieczenia społeczne	1,80
Gospodarka, polityka, taktyka, organizacja socjalizmu	1,—
JASINSKI R. Praca w gromadzie Księga Jubileuszowa P. P. S. (1892 — 1932)	1,50
SWOBODA H. Pierwsze piętnastolecie Polski Niepodległej (1918 — 1933)	8,—
SZYMAŃSKI E. Do mieszkańców Marša (Poezje)	3,80
W obronie szkoły demokratycznej Wyciąg bibliograficzny z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy	1,—
ZINEMAN J. Dzieje jednej rewolucji	5,—

Rządy włoskie na wyspie Rodos Zabici i ranni

Z Aten donoszą: Prasa z dn. 15 kwietnia podaje wiadomość o incydencie, który się wydarzył pomiędzy policją włoską a ludnością grecką na wyspie Rodos. W miejscowości Salachi na wyspie Rodos wybuchły rozruchy, które miały pociągnąć za sobą 5 zabitych i około 30 rannych. Zajścia wynikały pod-

czas wyborów gminnych. Na wyspach Dodekanazu paruje nasrój niezwykle podniecony. Władze włoskie miały wysłać do Salachi kilka hydroplanów. Wobec ścisłej cenzury wiadomości, które nadchodzą z Rodosu są tuż do skontrolowania. Władze włoskie zachowują milczenie w całej sprawie. (ATE).

Robotnicy Meksyku proklamują bojkot Niemiec i Austrii

Donoszą z Meksyku, że na walnym wiecu, zorganizowanym przez Konfederację Robotników Meksykańskich, powzięto uchwałę ogłoszenia bojkotu wszelkich artykułów, wyrabianych w

Niemczech i Austrii, na znak protestu proletariatu meksykańskiego przeciw polityce faszystowskiej tych państw. (PAT).

Z czerwonej Szwajcarii

Zwycięstwa socjalistów w wyborach komunalnych w Szwajcarii trwają dalej. Ostatnio partia socjalistyczna w mieście Arbon otrzymała, przy udziale 81 procent uprawnionych wyborców, 8.144 głosy i większość mandatów, gdy wszystkie 3 partie burżuazyjne zgromadziły

tylko 7.660 głosów. Wynik ten jest tem charakterystyczniejszy, że w ostatnich czasach, skutkiem kryzysu, wielu robotników przemysłowych opuściło Arbon. Równocześnie mnożą się wypadki zdobywania przez socjalistów mandatów w gminach czysto chłopskich.

Zbrodniarz czy obłąkany?

W czasie odbywającego się przedstawienia dla dzieci w jednym z kin Baranquilla w Kolumbii jakiś osobnik, przechodzący ulicą, wszczął alarm, wołając, że się pali. Dzieci, ogarnięte panicznym strachem, rzuciły się do ucieczki, przyczem pięcioro poniosło śmierć na miejscu, 32 odwieziono w groźnym

stanie do szpitala. Osobnik po wszczęciu fałszywego alarmu, zbiegł bez śladu. Władze bezpieczeństwa przypuszczają, że działał on pod wpływem halucynacji, lub nagłego ataku szału. Tragiczny wypadek wstrząsnął do głębi całą ludnością. (PAT).

Międzynarodowa komisja obrony prawnej więźniów politycznych w Austrii

gja), tow. Winter i tow. Eczer z Czechosłowacji.

Wyłoniono komisję międzynarodową w składzie: Basch, Pritt, Moutet, Sommerhausen i Lang (sędzia w Zurychu); komisja będzie miała na celu zbieranie środków materialnych. Komisja utworzy stałe biuro w Wiedniu, którego jedynym zadaniem będzie organizowanie pomocy prawnej dla więźniów politycznych.

Dn. 7-go kwietnia powstała w Paryżu organizacja, której zadaniem będzie obrona i pomoc prawna dla więźniów politycznych w Austrii. Do organizacji wchodzi m. in. Viktor Basch, przewodniczący francuskiej Ligi Obrony Praw Człowieka, Pritt (Anglia), tow. Longuet i tow. Moutet, posłowie Izby Deputowanych, tow. Farbstein, poseł i sędzia szwajcarski, tow. Sommerhausen (Bel-

Pod znakiem oszczędności

Minorowy ton Rzymu

W związku z ostatnimi uchwałami oszczędnościowymi włoskiej rady ministrów generalny sekretarz partii faszystowskiej Starace wystosował do sekretarzy okręgowych okólnik, zawierający szczegółowe instrukcje w sprawie rozpoczęcia akcji „uświadamiającej“ społeczeństwo o gospodarczej doniosłości uchwał Rządu. Sekretarz generalny wzywa podwładne organy partyjne, by czuwały w swym zakresie nad ściśmlem przeprowadzeniem postanowień Rządu, które weszły w życie z dniem 16 kwietnia. Członkowie partii, którzy nie zastosują się do tych instrukcji, będą wykluczeni z szeregów stronnictwa faszystowskiego. (ATE).

A p e l „Arbeiterzeitung“

Redakcja „Arbeiterzeitung“, organu socjalistów austriackich na emigracji — zwraca się do towarzyszy wszystkich krajów o pomoc finansową w postaci prenumeraty pisma. „Arbeiterzeitung“ ukazuje się raz na tydzień w objętości małej osemki i kosztuje 2 zł. 50 gr. za pół roku. Towarzysze nasi, umiejący po niemiecku, winni przyczynić się do powodzenia akcji konspiracyjnej towarzyszy austriackich, której jedną z głównych broni jest „Arbeiterzeitung“ i do przyspieszenia zwycięstwa socjalizmu nad faszysmem. Adres redakcji i administracji „Arbeiterzeitung“: Brno, Cejl 83 (Czechosłowacja).

W Bukareszcie

Z Bukaresztu donoszą, że w związku z akcją oszczędnościową gabinet zamierza projektować utworzenia oddzielnego ministerstwa uzbrojenia. Gen. Angelescu, który w styczniu b. r. został mianowany ministrem uzbrojenia, będzie nadal członkiem gabinetu w charakterze ministra bez teki. Min. Angelescu ma się zajmować sprawami uzbrojenia armii i sprawować nadzór nad technicznym inspektorem generalnym sił zbrojnych. W chwili obecnej toczą się rokowania pomiędzy Francją a Rumunią w sprawie reorganizacji rumuńskiego przemysłu wojennego. Min. Angelescu wraz z gen. Tanasescu i majorem Joneşcu bawi w Paryżu, gdzie nawiązał kontakty z francuskimi czynnikami miarodajnymi oraz kołami przemysłowymi. (ATE).

Dollfuss gnębi naukę

Rząd Dollfussa rozwiązał stowarzyszenie naukowe „Ernest Mach“, noszące imię największego austriackiego filozofa i przyrodnika przedwojennego pokolenia. Na czele stowarzyszenia stali ludzie nauki, znani w całym świecie, jak Schlick, prof. uniwersytetu wiedeńskiego, słynny filozof Carnap, Filip Frank, Hahn, prof. matematyki uniwersytetu wiedeńskiego. Ponieważ stowarzyszenie uprawiało wiedzę niezależną i rozwijało teorię Macha, przystosowując ją do naszych czasów, klerykalno-faszystowski Rząd nie mógł go tolerować i rozwiązał.

Hitler rokuje z wierzycielami Niemiec

W dniu 27 b. m. rozpoczynają się w Berlinie obrady zagranicznych wierzycieli Niemiec w sprawie uregulowania zadłużenia transferu. W obradach wezmą udział delegacji 58 państw. W kołach gospodarczych przypisują tym obradom doniosłe znaczenie dla ukształtowania

się polityki walutowej Rządu Rzeszy. Od wyniku obrad zależeć będzie, czy marka niemiecka, której pokrycie w ostatnich tygodniach uległo ponownie znacznemu obniżeniu, utrzyma się na obecnym poziomie. (ATE).

Wiadomości z „Trzeciej Rzeszy“

NIERASOWA SZLACHTA NIEMIECKA.

„Związek szlachty niemieckiej, w porozumieniu z kanclerzem Rzeszy, wezwał członków swoich do przedłożenia rodowodów, sięgających do roku 1750.

Ci, którzy nie udowodnią czystości krwi przodków, odpowiadającej wymogom paragrafu aryjskiego, zmuszeni zostaną do wystąpienia ze związku. Wskutek zarządzenia opuścić musi jedną piątą członków „Związek szlachty“.

PODRÓŻ HITLERA.
Hitler na pokładzie pancernika „Deutschland“ wyjechał w kierunku wybrze-

ży zachodnich w Norwegii. W czasie podróży Hitler nie opuszczał pokładu. Hitlerowi towarzyszyli: minister Reichsweary Blomberg i szef dowództwa marynarki admirał Raeder. Jest to pierwsza podróż Hitlera poza granice Rzeszy od czasu objęcia władzy. (PAT).

Z WIZYTĄ U KRUPPA.

W ciągu objazdu zachodniego zagłębia przemysłowego Rzeszy przywódcą „Frontu Pracy“, dr. Ley, złożył wizytę Kruppowi, znanemu przemysłowcowi wojennemu nadreńskiemu z Essen. (PAT).

Podróż powrotna załogi „Czeluski“

Zdążający do zatoki Opatrzności po rozbitków „Czeluski“ statek „Stalibrad“ znajduje się obecnie w środkowej części morza Berynga i zbliża się do należących do Stanów Zjednoczonych wyspy Matiusza, by ominąć przegradzające drogę lody. Przybycie rozbitków do Leningradu oczekiwane jest w końcu czerwca.

Poza lotnikami sowieckimi, orderem Lenina zostali odznaczeni dwaj obywateli amerykańscy, a mianowicie: mechanicy Armstead i Lavery, którzy obsługiwali amerykańskie samoloty, na których przybyli z Alaski, Lewoniewski i Slepniow. Amerykanie towarzyszyli lotnikom we wszystkich lotach do obozu rozbitków. (PAT).

Skazany za sfałszowanie umowy autorskiej

Głośna była sprawa zatargu pomiędzy b. dyrektorem teatru Narodowego, literatem p. Janem Lorentowiczem, a wydawcą dzieła „Wiedza o Polsce“ Janem Broszkiewiczem.

Broszkiewicz postanowił wydać encyklopedję, zawierającą prace zbiorowe całego szeregu autorów z różnych dziedzin wiedzy o Polsce i powierzył napisanie historii literatury p. Lorentowiczowi, umawiając się z nim o honorarium, w wysokości 7 i pół tysiąca zł. Realizacja umowy nastąpiła w ciągu dwóch lat, w czasie których p. Lorentowicz zaliczkami wybrał honorarium i złożył obszerną pracę. Przy ostatecznym rozrachunku przedstawiono mu do podpisu kwit, w którym mowa jest, że zrzeka się pretensji do wydawcy.

Później zwróciło jego uwagę, że p. Broszkiewicz zamierza wydać pracę jeszcze i w innej formie, nie jako encyklopedję zbiorową, ale jako rzecz odrębną i prosi o napisanie przedmowy do oddzielnej książki.

P. Lorentowicz zaprotestował przeciwko temu, skontrolował przekroczenie wysokości nakładu encyklopedji zbiorowej i wystąpił ze skargą o naruszenie praw autorskich. P. Broszkiewicz złożył wówczas do urzędu śledczego pokwitowanie, które opiewało, że literat nietylko zrzeka się pretensji, ale zgadza się także na wydanie jego pracy pod dowolnym tytułem i w do wolnej oprawy. P. Lorentowicz złożył wówczas skargę do władz prokuratorskich, — twierdząc, że kwit jego został sfałszowany przez dopisanie szeregu słów na maszynie już po podpisaniu przezeń kwitu.

Wczoraj Broszkiewicz zasiadł na ławie oskarżonych pod zarzutem fałszu i przedstawienia podrobionego dowodu w urzędzie śledczym.

Sąd po przeprowadzeniu szczegółowej rozprawy i zbadaniu kilku świadków, uznał Broszkiewicza winnym sfałszowania umowy i skazał go za to przestępstwo na półtora roku więzienia.

Polska Socjalistyczna Partia Robotnicza

w Czechosłowacji

solidaryzuje się całkowicie ze stanowiskiem P.P.S. w sprawie konfliktu polsko-czeskiego

Od kierownictwa P. S. P. R. w Czechosłowacji otrzymaliśmy list, którego główne ustępy dajemy poniżej w brzmieniu dosłownym. Red.

Morawska Ostrawa, 14 kwietnia.

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Z wielkim zainteresowaniem czytaliśmy w „Robotniku” artykuły o stosunkach polsko - czeskich. STANOWISKO WASZE ODPOWIADA W ZUPELNOŚCI NASZEMU STANOWISKU, jakie zajęły władze partyjne P. S. P. R. Treść rezolucji uchwalonych przez nasze władze partyjne i konferencje krajowe, które odbyły się w Karwinie i Trzynie, — były umieszczone w „Robotniku Śląskim”. Partja nasza stała się z powodu tego swego stanowiska przedmiotem na pałki z różnych stron; ogłoszono naprzykład przez prasę w Polsce wiadomości,

o naszej akademii jubileuszowej z okazji trzydziestego rocznicy istnienia „Robotnika Śląskiego” w Suchej Średniej w dniu 18 marca b. r., która według informacji PAT-a zamieniła się na wielką manifestację na cześć marszałka Piłsudskiego, co nie ZGADZA SIĘ Z PRAW-
DĄ.

W sprawozdaniu o zgromadzeniu polskich stronnictw w Czeskim Cieszyń w dniu 18 marca b. r. podano w prze-mówieniu tow. posła Choboty cały szereg nieścisłości, a najgłośniejsze części jego przemówienia, skierowanego przeciwko faszyzmowi i w obronie demokracji, jako też jego rezolucji, wogóle nie podano.

Tak samo ogłoszono w Polsce wiadomość, jakoby wszyscy polscy członkowie czesko - polskiego klubu w Morawskiej Ostrawie z tego klubu wystąpili,

co nie zgadza się z prawdą, bo wystąpili tylko urzędnicy Konsulatu R. P. w Morawskiej Ostrawie, a oprócz tego 8 polskich członków, na których w tym kierunku wpłymano, ażeby wystąpili. Tymczasem zgłosili się inni członkowie, a liczba polskich członków wynosi obecnie około 130.

Z tego wynika, że niektóre informacje prasowe z tutejszego terenu o stosunkach polsko - czeskich są tendencyjnie przekręcane, a zwłaszcza o ile chodzi o stosunki polskich i czeskich robotników na tutejszym terenie.

Podając Wam te informacje, prosimy przyjąć zapewnienie, że PARTJA NASZA NIE UCZYLI SIĘ OD LINII POLITYKI SOCJALISTYCZNEJ, a zwłaszcza obrony demokracji, jako jedynej platformy dla obrony praw robotniczych na tutejszym terenie.

Polska i Czechosłowacja

Po zerwaniu stosunków... sportowych z woli M. S. Z.

W niedzielę miał się odbyć w Pradze czeskiej międzypaństwowy mecz piłkarski o mistrzostwo świata pomiędzy Polską a Czechosłowacją. Mecz miał charakter rewanżu za przegrane w końcu ub. roku przez Polskę zawody w Warszawie. W Polsce, jak i w Czechosłowacji przygotowywano się bardzo starannie do tego spotkania. Organizatorzy zdążyli już nawet sprzedać tysiące biletów wstępu. (Liczono na 50.000 widzów). Tymczasem, jak już wiadomo naszym czytelnikom, MSZ na trzy dni przed meczem odmówił paszportów reprezentacyjnej drużynie, a właściwie unieważnił już wydane paszporty. To samo powtórzyło się na innym odcinku. Mianowicie władze polskie nie zgodziły się na przyjazd do Warszawy zaproszonej przez nas (za zgodą władz) reprezentacji sportowej Bratisławy. Zakazano również tenisistom polskim wyjazdu na międzynarodowe mistrzostwa Czechosłowacji. Jednym słowem, M. S. Z. zerwało zupełnie stosunki... sportowe pomiędzy Polską a Czechosłowacją.

W dziejach sportu wypadek ten jest, zdaje się, bez precedensu. Rewizjonistyczna kampania Węgier, Niemiec i Włoch nie przeszkadza tym państwom utrzymywania serdecznych stosunków sportowych z Czechosłowacją. Poza zerwanie zakontraktowanych spotkań w ostatniej chwili bez uprzedzenia i motywacji jest samo przez się czynem wybitnie niesportowym i... niezwykłym. Nie można się więc dziwić, że polskie związki sportowe wyraziły gotowość pokrycia wszelkich szkód, no i zapłacenia odszkodowania w wysokości, zdaje się, 20.000 zł. (naturalnie z funduszu MSZ) za zerwanie spotkania. (Na zeszkorzone spotkanie Polska zarobiła kilkanaście tysięcy zł.). Ale kwestia materialna jest tu podrzędna. Sprawa ta ma bowiem wyraźne oblicze polityczne i wykracza poza granice rubryki sportowej.

W Czechosłowacji krok naszego MSZ wywołał prawdziwą burzę. Dopiero ten fakt zwrócił uwagę szerokich mas społeczeństwa czeskiego na tak dalece rosnące napięcie stosunków polsko-czeskich. Dotychczas bowiem w Pradze nie przywiązywano zbyt wielkiej wagi do konfliktu, uważając, że ma on charakter czysto lokalny, łatwy do zlikwidowania. Uniemożliwienie wyjazdu polskiej drużyny piłkarskiej potraktowano jako „obrazę narodu czeskiego”. Od kilku dni wszystkie wstępne artykuły pism w Czechosłowacji są poświęcone temu zagadnieniu.

Socjalistyczne „Ranní Noviny” (jedno z wydań „Pravo Lidu”) piszą (cytaty podajemy z komunikatów PAT.):

„Jest to sensacyjna i wysoce niemiła niespodzianka. Odwołanie spotkania międzypaństwowego w terminie trzydniowym jest w stosunkach sportowych wydarzeniem niespotykanym w normalnych okolicznościach. Mogą tutaj decydować tylko względy największej wagi, lub też może przejawiać się interwencja najwyższych kół, w których związek polski nie miał wpływu. Postępek ten jest poprostu obrazą dla całego sportu czechosłowackiego i opinii sportowej Czechosłowacji. Jeżeli zaś doszło do tego bez winy polskiego związku, lub nawet wbrew jego woli, z powodu interwencji innych kół, niż sportowe, — to stanowi to obrazę dla całego społeczeństwa czechosłowackiego. Niewydanie paszportów państwowej drużynie sportowej na wyjazd do kraju, z którym państwo to nie pozostaje w warunkach wrogich, jest sprze-

wą istotnie nadzwyczajną i można ją tylko tłumaczyć mentalnością, która w ostatnich czasach tak zamąciła stosunki z Polakami”.

W „AZT” czytamy:

„Wiadomość o odwołaniu przyjazdu jest katastrofą dla czechosłowacko-polskich stosunków sportowych. W czasie największej kampanji rewizjonistycznej nasi sportowcy utrzymywali dość przyjazne stosunki z Niemcami, Węgrami i Włochami. Dzisiaj ma dojść do rozdziału między dwoma narodami, które wykazywały bardzo dobre stosunki sportowe. Praga i sport czechosłowacki nie potrafią dobrze zrozumieć tej nieoczekiwanej i zupełnie niezgodnej z ideami sportowymi decyzji urzędów polskich”.

„Narodni Oswobození” piszą m. in.: „Polityka” wkroczyła do sportu i to w sposób niedzielnym, polityka, której wyrażnie nie należy na tem, by dwa sąsiednie i pokrewne narody i państwa zbliżały się, lecz polityka, usiłująca sztucznie wytworzyć pomiędzy temi państwami stosunki nieprzyjazne, polityka złośliwa, pragnąca wszystko, nawet uczucia obywatelstwa i ducha sportowego podporządkować niezadowoleniu kilku jednostek, które pragną zerwać międzynarodowe przyjazne tradycje sportowe, polityka, która celowo chce drażnić”.

„Česke Slovo” zamieszcza następującą uwagę:

„Mamy tu do czynienia z podobnym zjawiskiem, jak w wypadku organizowania kampanji antyczeskiej przez polską prasę rządową. Ten nowy nieprzyjamy krok umacnia tylko w nas przekonanie, że dążenie do pogorszenia stosunków czechosłowacko - polskich potęguje się i że używa się do tego tak niezwykłych czynników, jak międzynarodowe spotkanie sportowe. Mamy jednak inne zbyt ważne zainteresowania, by reagować na to grubiańskim słowem lub nerwowym atakiem. Uważamy za właściwsze wobec opinii międzynarodowej ograniczyć się do zestawienia faktów, które same mówią za siebie. Wystarczy przypomnieć twierdzenie pism polskich, że z Czechosłowacji wydano ostatnio gromadnie obywateli polskich i porównać to z urzędowo stwierdzonym faktem, że w istocie nie wydano ani jednego obywatela polskiego”.

Czechosłowacka Federacja Piłkarska uchwaliła bardzo ostry protest, pozmiejsze kroki w najwyższych instancjach sportu czeskiego, aby zerwać wogóle stosunki sportowe z Polską i w M. S. Z. Czechosłowacji, aby zażądało wyjaśnienia od polskiego M. S. Z. Na terenie międzynarodowym Czechosłowacja zgłasza wniosek, aby Międzynarodowa Federacja Piłkarska zakazała wszelkich spotkań z Polską aż do wyjaśnienia tej sprawy.

Znów wygrał

Dopiero w zeszłym miesiącu podzielił się z naszymi czytelnikami radosna nowina, że największa wygrana 2-jej klasy zł. 200.000.— padła w kolekturze J. Wolanowa. Obecnie śpieszymy zakomunikować, iż największa wygrana 3-jej klasy złotych 300.000.— również padła u Wolanowa. O większych wygranych czytelnicy dowiadują się za pośrednictwem prasy, natomiast o tej wielkiej ilości mniejszych wygranych jakie w każdej klasie padają u Wolanowa, nikt prawie nie wie, poczuwamy się przeto do obowiązku nadmienić, iż suma tych wygranych sięga kilkudziesięciu milionów.

(x).

Międzynarodowa Federacja Piłkarska istotnie zażądała już wyjaśnienia, pozmiejsze dziś w Pradze zbierze się w tej sprawie na specjalne posiedzenie Najwyższa czeska magistratura sportowa.

SPORTOWIEC.

W „L.K.C.” czytamy: KONCERT MUZYKI POLSKIEJ W RADJO PRASKIM. Radio praskie urządziło koncert muzyki polskiej pod dyktando Grzegorza Fitelberga. W programie audycji były dzieła: Szymanowskiego, Karłowicza i Fitelberga.

Ludzie dnia dzisiejszego

„Ja spałem wszystko, co chciałem, cołem biję przed tem, co pałiem...”

Do kampanji przeciwko Czechosłowacji przyłączył się w sobotnim „Kurjerze Porannym” feljetonista tego pisma p. DICK; p. Dickowi nie podobala się odezwa pierwszo - majowa Biura Międzynarodówki Socjalistycznej; odezwa nazywała Czechosłowację „wyspą demokracji” w Europie Środkowej p. Dick poucza Międzynarodówkę, że z tą „wyspą” coś jest nie w porządku; bo Międzynarodówka „nie docenia znaczenia zagadnień narodowościowych”, nie chce dostrzegać krzywd ludu polskiego na Śląsku czeskim; a to bardzo źle; „nie uszczęśliwiamy w Polsce sąsiednia, że element polski na Śląsku Cieszyńskim można i należy złożyć w ofierze przyjaźni polsko - czeskiej”.

P. Dick jest surowy dla odezwy Międzynarodówki; nie wolno „nie doceniać znaczenia zagadnień narodowościowych”; bardzo słusznie! P. Dick ma rację; trzeba doceniać w życiu znaczenie wielu, wielu rzeczy; doceniał je, na przykład, swego czasu WSZYSCY obrońcy w sprawie brzeskiej; nieprawdaż?...

Wakle RZECZYWISTĄ o prawa mniejszości polskiej w Czechosłowacji prowadzi w codziennym REALNYM trudzie POLSKA SOCJALISTYCZNA PARTJA ROBOTNICZA w ścisłym kontakcie z PPS. i... za zgodą Międzynarodówki. Ta walka była niekiedy ofiarna i wcale niełatwa. Ale czy p. Dick ma prawo o niej... pouczać? Wszak p. Dick AKCEPTOWAŁ i Brześć, i... „pacyfikację”. Więc jakże? Akceptował PO FAKCIE, na zimno, trochę zmięciak, ku zgorszeniu wielu dawnych przyjaciół. A dzisiaj p. Dick chce NAS pouczać o „znaczeniu zagadnień narodowościowych”? Panie Dick, przecie Pan sąsiaduje W TYM SAMYM OBOZIE ze... „specjalistami” od zagadnień narodowościowych; p. Antoni Sadzewicz świetnie „rozwiązywał” w „Dwugroszówce” kwestię żydowską; p. Nakoniecznikoff - Klukowski sprzyście załatwiał się w r. 1930 z problemem ukraińskim; i był Brześć; i był Łuck. Pan wskazuje PO TEM WSZYSTKIEM ofiarował swoje pióro „Kurjerowi Porannemu”...

Dlatego nie możemy przyjąć pouczeń p. Dicka. Kto „spalił wszystko, co czcił”, ten nie może sięgać po berło strażnika wartości... demokratycznych.

Nie pasuje, nie pasuje, panie Dick!.. Czy mamy przypomnieć pewną dumną i męską mowę obrońcą w procesie brzeskim?

S. K.

Przegląd prasy

KRYZYS KULTURY.

Jest bezsporną prawdą, że prócz kryzysu gospodarczego świat cały przeżywa obecnie także kryzys kultury. I okazuje się, że jak w kryzysie gospodarczym zbawienie może wyjść od szerokiego mas chłopskich i robotniczych, jeżeli one staną się spożywcami rzekomego nadmiaru wytworzonych dóbr, tak samo — jak już widać — kryzys kultury skończy się, gdy konsumentami produktów ducha ludzkiego staną się te same masy.

W ostatnim zeszycie „Muzyki” kompozytor i muzyk prof. Jan Maklakiewicz zastanawia się nad kryzysem najednym odcinku kultury, na odcinku muzycznym, i zapytuje:

„Gdzie są mecenas, melomani, którzy jeszcze przed 20 — 30 laty tak energicznie podtrzymywali ruch muzyczny? Dziś nasza inteligencja zupełnie nie interesuje się losami muzyki i muzyków”.

Zastanawiając się nad tem zagadnieniem prof. Maklakiewicz dochodzi do wniosku, że inteligencja jest tylko ułamkiem narodu i dlatego należy oprzeć się na robotnikach i chłopach, stanowiących jądro narodu.

Prof. Maklakiewicz trafił widocznie do tych mas, gdyż pisze:

„...stwierdziłem rzeczy bardzo ważne i pouczające. Stwierdziłem, że tu kochają muzykę, czują jej piękno i chętnie ją kultuwają. Stwierdziłem nie tylko dobre chęci, ale entuzjazm i talent prostego człowieka. Dorośli ludzie, zajęci ciężką, wyczerpującą pracą, w muzyce szukają wypoczynku, traktują ją nie jak zabawę, nie jak przeżytek, ale jak naturalną potrzebę ducha, dającą wzmożenie przeżycia... Ile razy wzruszała mnie nawet ta cudowna wiara w muzykę i chęć jej poznania. Stary robotnik, nie mający pojęcia o muzyce, narzuca się skwapliwie na te wiadomości, których mu udzielam i w ciągu kilku miesięcy jest wtajemniczony w elementarne zasady muzyki, które uczniowie szkół przechozą w ciągu roku niejako pod presją, często wbrew swym skłonnościom...”

Ci ludzie zasługują na to, aby ich karmiono zdrową, sytną strawą, a nie surogatem, jakimś żalozną „trabizupką”, którą musieli dotąd się zadawać”.

Podziwiamy w zupełności zdanie p. profesora Maklakiewicza, ale zapytujemy, czy dziś, kiedy wśród tych mas robotniczych i chłopskich panuje niedza, o jakiej ludzkiej innych klas pojęcia nie mają, czy można dziś przejąć do nich z zaofiarowaniem Beethovena lub Chopina zamiast czarnego chleba.

Dziś inteligencja musi wesprzeć masy robotnicze, żeby następnie one wparły inteligencję i zapewniły byt kulturalny. Zrozumienie tej wzajemności musi nastąpić. Im wcześniej — tem lepiej. A więc, do szeregu, twórcy!

PAMIĘTNIK REWOLUCJONISTKI.

W „Kurjerze Porannym” p. Rzymowski, zdecydowany wróg faszyzmu, ale zagranicznego, zdaje sprawę z książką p. Krahelskiej p. t.: „Pamiętnik rewolucjonistki”. Czytamy więc w tem sprawo zdaniu:

„Dziś, gdy carat jest już tylko krwawym i złowrogim wspomnieniem, — wspomnieniem, gdy to, co było potęgą i

blaskiem, rozspalało się w proch, a co walczyło i cierpiało w ucisku, to wzbiło się ku wyżynom potęgi, dziś, oczywiście, nie brak ludzi i całych grup społecznych, które do zmienionych stosunków przystosowały swe sądy i uczucia. Jakże skwapliwie wielbią Piłsudskiego dziś, gdy zasiada w Belwederze, ci sami ludzie, którzy ścigali go i potępiali, jako rewolucjonistę — powstańca!

Krahelska, która patrzy na pewne grupy obecnych gloryfikatorów Marszałka Piłsudskiego i która dobrze pamięta ich postawę z okresu niewoli, nie może powstrzymać uśmiechu, który w swej dyskretnie formie pobożania jest może nawet dotkliwszy od pocisków gniewu. „Wiele osób — czytamy już na pierwszych kartach jej książki — usiłuje dziś sugerować, jakoby kolonje polskie w Rosji miałyby przeważnie charakter polityczny, ujawniający stosunek dodatni do spraw walki o niepodległość Polski. Jest to wręcz nieprawdą. Tak samo jest nieprawdą i to, jakoby poczucie polskości odrzucało przedstawicieli kolonii polskiej od ruchu rewolucyjnego w Rosji...” Polskość, wypruta z idei demokratycznej i społecznej, wciśnięta między kruchą kościelną a komisariat policji, była polskością emulchów, vegetacją ludzi, zasklepionych w egoizma własnej klasy. Ten sam egoizm, połączony ze strachem o utratę stanowisk i prerogatyw społecznych, przyprowadził potem wielu Polaków, w zaraniu Państwa Polskiego, o dźwięki wybuchy odrazy i nienawiści na wieść o powstaniu Rządu Lubelskiego. „Dokonałem pamiętam — pisze Krahelska — jak spotkałam w Odesie, w Komitecie Wykonawczym połączonych organizacji polskich, w końcu roku 1918 — Polaków, którzy z pianą na ustach dowodzili, że... niepotrzebnie cieszę się z utworzenia tego rządu... że rząd taki należy zwać!”

Dziś ci właśnie ludzie wywierają decydujący wpływ na Rząd, są jego „współpracownikami” narówni z p. Rzymowskim i — jeżeli się nie mylimy — z p. Krahelską.

ENDECKI ŚWIĘTY. 25 lat upłynęło od śmierci Jana Jeleńskiego, b. redaktora „Roli”, pierwszego antysemitycznego pisma w Polsce. „Gazeta Warszawska” przypominała sobie tę rocznicę i nagwałt robi z Jana Jeleńskiego endeckiego świętego.

Wystarczy jednak zapytać ludzi starszego pokolenia w Warszawie, aby rozproszyć tę legendę, którą „Gazeta Warszawska” usiłuje otoczyć pamięć po Jeleńskim.

Zamiast polemiki, wystarczyłoby przytoczyć to, co o Janie Jeleńskim napisał po jego zgonie Andrzej Niemojewski. Ale nie chcemy się znęcać nad nieżyjącym. Jana Jeleńskiego Warszawa z przed 30—40 lat traktowała bardziej ze strony komicznej, niż na serio. Głośno były w Warszawie jego gafy z rzekomym prawem żydowskim „Chudym gołsem” oraz z „ekonomistą włoskim” Bopolanin, gdzie Jeleński padł ofiarą swego braku wykształcenia. Te dwie gafy dostarczyły Warszawie dużo wesołości w owych nad wyraz smutnych czasach.

O ideowości Jana Jeleńskiego świadczy to, że umierając, pozostawił dwie duże i nieobdłużone kamienie.

X. Y. Z.

Szczegóły katastrofy samochodowej pod Radomiem

Aresztowanie rowerzystki. Stan zdrowia p. Wrzosa

Wczoraj nadeszły do Warszawy następujące szczegóły katastrofy, w której zginął naczelnik Ruecker wraz z małżonką.

O godz. 13-jej w odległości 5 km. za Białobrzegami w stronę Radomia, przy wsi Kamień, samochód, którym jechał p. Wrzosa i państwo Rueckerowie, został wyminęty przez inny samochód, który pozostawił za sobą smugę kurzu. W tym kurzu nagle ukazała się rowerzystka, która nie reagowała już na sygnały poprzedniego auta, tak, iż kierowca pierwszego auta odwrócił się, by zobaczyć co się z nią dzieje. W tym momencie...

Komisarz w „Resursie Obywatelskiej”

Wczoraj rano, po dokonaniu urzędowej lustracji, wydział bezpieczeństwa Komisariatu Rządu zdecydował rozwiązać stowarzyszenie, istniejące od szeregu lat pod nazwą „Resursa Obywatelska” w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 64.

Jednocześnie władze podpisały nominację p. Jerzego Jędrzejewicza na stanowisko „kuratora” wspomnianego stowarzyszenia.

„Komisarz rządowy” w... Resursie Obywatelskiej — to jednak brzmi bardzo groteskowo. Stanowczo „sanacji” brak zupełnie poczucia śmieszności.

mencie ujrzał, jak rowerzystka zagroziła drogę następnemu samochodowi, kierowanemu przez p. Wrzosa i spowodowała katastrofę.

Wskutek nagłego zahamowania, ułamało się koło od kierownicy. Samochód wyrzucił się do góry kołami, robiąc „koziła”.

Wszyscy jadący wypadli na szosę asfaltową. Państwo Rueckerowie upadli tak nieszczęśliwie, iż czaszki ich zostały rozbite. Śmierć nastąpiła na miejscu. Natomiast p. Wrzosa upadł na lewą rękę, która została złamana. P. Wrzosa doznał ogólnego potłuczenia i wstrząsu mózgu.

Ludzie, którzy się zbiegli ze wsi, zawiadomili Radom. Zawrócił również samochód, którego kierowca widział katastrofę, ale mógł przyjechać z pomocą tylko p. Wrzosa, który w tym czasie stracił przytomność. Po godzinie nadjechali lekarze z Radomia, wezwani telefonicznie, którzy stwierdzili zgon pp. Rueckerów i stan zdrowia p. Wrzosa. Na miejsce przybyły władze prokuratorskie i policyjne, które przeprowadziły dochodzenie. Stwierdzono na podstawie zeznań świadków, że powodem katastrofy była rowerzystka, która aresztowana. Jest nią p. Janina Królówna. P. Wrzosa pozostaje w szpitalu w Radomiu. (PAT).

Pierwsze oryginalne zdjęcie ze spalonego przez katastrofalny pożar japońskiego miasta **Hakodate**.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Zdobycie Ciebie muszę” film historyczny z Kiepurą.
APOLLO: „Csibi” z Fr. Gaal.
ANTINEA: „Król cyganów” i „Burza nad Zakopanem”.
ATLANTIC: „Tańcząca Venus” z J. Cawford i Clark Gable.
AMOR: „Sekret kobiety” i „Cham”.
AS: „Don Kichot” i „Pierwsza miłość Cowboya”.
BAJKA: „Zaułki życia”.
CASINO: „Kobieta i bestja”.
CAPITOL: „Romans Małki Greszynowej” i „Człowiek, który zabił”.

MEWA: „Syn Indji” i „Cudotwórca”.
MASKA: „Człowiek, który ukradł serce” i „Szaleńcy”.
NOWY SPLENDID: „Życie bez jutra” i rewja.
NOWA TOMBOLA: „Fortancerka” i „Zuzanna Lenox”.
OKO PRASKIE: „Halka” i dodatki dźwiękowe.
PALACE: „Byłem ci wierny” i rewja „Wiosna w Warszawie”.

KINO PALACE Chmlelna 9
REWJA Początek 6
Dziś Wielka Premjera!
 Na ekranie film p. t.
BYŁEM CI WIERNY
 z Ronaldem Colmanem i Kay Francis
 NA SCENIE WSPANIAŁA REWJA
 p. t. **WIOSNA W WARSZAWIE**
 Udział biorą: J. Sokołowska, J. Kozłowska, J. Sullma i Tajana-Girls Gościnnie występy Władysława Waltera.
 CENY od 1 zł. 05 groszy

PAN: „Maharadza Rampura” i „Pod wrogiem sztandarem”.

PAN Nowy-Swiat 40
 Początek 4, ostatni 10
DZIŚ MISTRZ MASKI
BORYS KARLOFF
 w najnowszej filmie prod. 1934 r.
MAHARADZA RAMPURA
 oraz
POD WROGIEM SZTANDAREM
 Pleśń chwały i poświęcenia
 Parter od 85 gr. b. d.

PETIT TRIANON: „Zgubny czar” i „Noc w raju”.
PRAGA: „Burza o brzasku” i rewja.
PROMIEN: „Szalona noc w Zoo”.
RIVIERA: „Złoto Kalifornii” i „Rok 1914”.
ROXY: „Parada rezerwistów”.
SOKÓŁ: „Zła dziewczyna” i „Rozkosz na przystanku”.
STYLOWY: „Królowa Krystyna” z Gretą Garbo.
TON: „SOS Góra lodowa”.
UCIECHA: „Sztuka życia”.
UNJA: „Marie” i rewja.

Co usłyszymy w radio?

WTOREK, 17. IV.

7.00 Sygnał czasu. 7.05 Gimnastyka. 7.25 Muzyka poranna. 7.35 Dziennik poranny. 7.40 Muzyka z płyt. 7.55 Chwilka gospodarstwa domowego. 8.00 Program. 11.40 Przegląd Prasy. 11.50 Życie kulturalne i artystyczne stolicy. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Muzyka popularna. 12.30 Wiadomości meteorologiczne. 12.38 Muzyka popularna. 12.55 Dziennik Południowy. 15.05 Wiadomości o eksporcie polskim. 15.10 Wiadomości gospodarcze. 15.20 Koncert. 16.05 „Skrzynka PKO”. 16.20 Odczyt. 16.35 Recital śpiewaczy Ireny Downar. 16.55 Recital fortepianowy. 17.30 Odczyt. 17.50 „W warsztatach mechanicznych”. 18.10 „Skrzynka muzyczna”. 18.25 Koncert. 18.50 Program. 18.55 Rozmaitości. 19.15 Wiadomości rolnicze. 19.25 Feljton aktualny. 19.40 Wiadomości sportowe. 19.47 Dziennik Wieczorny. 20.00 „Myśli wybrane”. 20.02 „Gri - Gri” Operetka. 22.30 Muzyka taneczna. 23.00 Komunikaty.

Echa udaremnionej licytacji przed sądem w Bydgoszczy

Na wokandzie wydziału karnego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy znalazła się sensacyjna sprawa:
 Na ławie oskarżonych zasiadło 8 osób. Akt oskarżenia zarzucał im, iż w czasie przeprowadzania egzekucji przez komornika sądowego Edwarda Plucińskiego w hucie szklanej w Turze, powiatu szubińskiego, rzucili się na komornika sądowego, oraz przydanych mu do pomocy posterunkowych P. P., i nie dopuścili do przeprowadzenia egzekucji.

Sąd przesłuchiwał w tej sprawie cały szereg świadków. Pierwszy zeznawał po sterunkowy P. P. Ignacy Michalski. Oto jak przedstawił policjant przebieg zajścia w Turze.

Około godziny 5 wieczorem udał się komornik sądowy Edward Pluciński w asyście post. Michalskiego do Spółdzielni Zawodowej Hutników Przemysłu Szklanego w Turze, celem zabrania zajętych przedmiotów. Egzekucję prowadził komornik z polecenia Sądu Grodzkiego w Szubinie.

Po przybyciu do Turu wezwał komornik sądowy portjera, by zwołał zarząd, któremu zamierzał wręczyć postanowienie sądowe. Na wezwanie przybył jeden z członków zarządu Ambowski. Komornik zażądał otwarcia magazynu. Ambowski oświadczył, iż kluczy nie posiada. Komornik wezwał kowala i przy jego pomocy otworzył drzwi. — Widząc to, Antoni Gronowski, jeden z członków zarządu, pobiegł do baraków, i podburzył robotników, którzy, uzbrojeni się w kije, pałki gumowe, drągi i pręty żelazne, w liczbie około 150 ludzi, przybiegli do huty i przybraли groźną postawę wobec komornika sądowego i posterunkowego P. P. Tłum ludzi zaczął krzyczeć i odgryzać się komornikowi. Na wszelkie krzyki przybiegali coraz nowi ludzie. Tymczasem zapadła noc. Komornik i posterunkowy P. P. schronili się i zamknęli w magazynie Huty.

Tłum rzucił się na furmanki, sprowadzone przez komornika, sądowego do wywieżenia zajętych towarów, bijąc podobno konie i furmany, i zmuszając ich do opuszczenia terenów fabryki. Następnie zaatakowali magazyn, starając się wyważyć drzwi z okrzykami: „zabić tych złodziei”. Po pewnej chwili dostali się do magazynu:

Tymczasem przybył na pomoc obłożonym oddział policji z Szubina, który pod groźbą użycia broni, zmusił tłum do cofnięcia się.

Komornik sądowy dnia tego egzekucji przeprowadzić nie mógł. Robotnicy i cały personel fabryki zawzięcie bronili towarów i nie dopuszczali do przeprowadzenia egzekucji, nie chcąc tracić swych zarobków i kawałka chleba.

Na ławie oskarżonych zasiadło 8 osób, których oskarżono, jako najzwziętszych. Są to: Stanisław Murawski, Stanisław Gumowski, Jan Wójcicki, Kazimierz Walczak, Antoni Gronowski, Kazimierz Grabowski, Paweł Wójcicki.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

DOLAR 5,27.
 Berlin 209,25, Belgja 123,75, Holandia 358,35, Londyn 27,27, Paryż 34,93, Praga 22,02, Szwajcaria 171,43, Włochy 45,08.

i Emil Erward.

Sąd skazał każdego z nich na karę więzienia po pół roku, nie zawieszając kary.

Motorniczy-bohater Przed śmiercią uratował jeszcze życie pasażerów

Jedno z łódzkich pism przynosi wiadomość o wypadku, który się wydarzył w okolicach Łodzi na linii tramwajów dojazdowych pomiędzy Łodzią a Pabjanicami.

W chwili, gdy jeden z tramwajów zmierzający w kierunku Pabjanic znalazł się obok przystanku Lotnisko — MOTORNICZY, PROWADZĄCY WÓZ KAZIMIERZ PAWŁOWSKI, NAGLE ZACHWAŁ SIĘ, OSTATNIM WYŚLKIEM WYŁĄCZYŁ PRĄD I PADŁ NA DESKI OBOK MOTORU BEZ PRZYTOMNOŚCI. POCIĄG POTOCZYŁ SIĘ

KILKA METRÓW DALEJ I STANĄŁ.

Motorniczego natychmiast przeniesiono do pociągu, zdążającego w przeciwnym kierunku i odwieziono do przystanku Marysin, dokąd wezwano natychmiast lekarza Pogotowia. Motorniczego przed przybyciem lekarza zmarł. Jak się okazało, śmierć nastąpiła wskutek ataku serca.

DZIĘKI NIEZWYKLE SILNEJ WOLI ZDOŁAŁ TRAGICZNIE ZMARŁY UCHRONIĆ POCIĄG OD KATASTROFY I URATOWAĆ ŻYCIĘ LICZNYCH PASAŻERÓW.

Co grają w Teatrach?

TEATR ATENEUM. W najbliższych dniach wejdzie na afisz komedia J. A. Kisielewskiego p. t. „Karykatury”, której inscenizację w stylu epoki opracowuje L. Schiller.

Z OPERY. Dziś opera nieczynna.

TEATR NARODOWY dziś i jutro po cenach znizowanych „Marja Stuart”.

Dnia 19 b. m. „Ucieczka” Galsworthy’ego.

TEATR LETNI — dziś i codziennie po cenach znizowanych „Szkoła podatników”.

TEATR NOWY. Ostatnie dni po cenach znizowanych „Upiory” Ibsena.

Dnia 20 b. m. premjera „Simony” Devala.

TEATR POLSKI Codziennie T. Dostojewskiego „Zbrodnia i Kara” w inscenizacji L. Schillera.

TEATR MAŁY. Dziś sztuka pisarza francuskiego Duvernois „Janka”.

TEATR „NOWA KOMEDIA.” Codziennie sztuka Tuwima „Płaszcz” z Jaraczem w roli głównej.

TEATR KAMERALNY: Codziennie dramat Rittnera „W małym domu” z Adwentowiczem, Bendą i Żabczyńską.

Niszczanie trawników i drzew w Ogrodzie Saskim

Opodal basenu kąpielowego dla dzieci w Ogrodzie Saskim, mieści się obszerny plac służący, jako miejsce gier i zabaw dla młodzieży szkolnej do lat 12-ty. Wydzielenie tego terenu miało na celu z jednej strony umożliwienie młodzieży korzystanie z rozrywek na wolnym powietrzu, z drugiej zaś — ochronę trawników i kwiatników przed zniszczeniem.

Niestety, jednak, dzieje się wprost przeciwnie. Oprócz dzieci w wieku szkolnym, na placu tym młodzież dorosła rozgrywa mecze piłki nożnej, przyczem gdy piłka zawisnie na drzewie, gracze łamią gałęzie i deptają trawniki, aby wy dostać ją z powrotem.

Należy się spodziewać, iż władze miejskie i policyjne wejrzą w tę sprawę i przedsięwzię odpowiedni środki, aby zapobiec dalszej dewastacji roślinności w letnim salonie Warszawy.

Najbliższą premjerą Teatru Kameralnego będzie arcydzieło literatury dramatycznej polskiej p. t.: „Mazepa” — Juliusza Słowackiego, w obsadzie: Wojewoda — Karol Adwentowicz, Amelja — Irena Grywińska, Król — Józef Śliwicki, Mazepa — M. Wyrzykowski, Zbigniew — L. Łuszczewski, Kasztelanowa — A. Rotter Jarzińska, Chmara — B. Roslan, Chrzastka — A. Piekarski, Pasek — J. Srebrzycki, Reżyserja J. Romard Bujański. Oprawa sceniczna — M. Rożański. Próby na ukończeniu.

TEATR „CYGANERJA.” Codziennie nowa wielka rewja p. t. „Wesołe Jajko” z udziałem całego zespołu.

TEATR „WIELKA OPERETKA.” Dziś po raz ostatni operetka Benatzky’ego „Hotel pod Białym Koniem”.

TEATR „8.30” daje dziś „Yacht Miłości”.

W czwartek jubileusz 40-lecia pracy scenicznej Józefa Redo. Odegrana zostanie kom. muz. „Polowanie na lamparta”.

TEATR REWJI „MIGNON.” Codziennie rewja „Na zieloną trawę”.

TEATR REWJI „MUCHA.” Dziś „Strzeż się bociana, gdyś zakochana”.

TEATR DRAMATYCZNY (Hipotechna 8). „Malżeństwo z konwenansu”, komedia Jadwigi Rzepeckiej - Iwanowskiej.

DROBNE OGŁOSZENIA

TAPCZANY higieniczne, automatyczne, patentowane 3722. Złotych 70 komplet. Wkłady do 10sek. Warunki 3. Twarda 3.

Piękne modele zagr., wykintna i gustowna robota, ceny bardzo przystępne, w pracowni sukien i okryć damskich. L. Rykner. Karmielicka 24 m. 2. 306

Tapczany nowoczesne, automatyczne od 60 zł. Fotele-łóżka od 70 zł. z pełną gwarancją. Fabryka Trębacka 5. 102

40zł. z licytacji, garnitury, marynarki, we. Pałta jesienne, zimowe, smokingi. Nowolipie 21 — 12. 103

Pesaryja, wieczne przerzuty damskie i męskie, świeże przerzuty wycierające (tuzin 2 złote) poleca Franciszek Ponarski. Warszawa, Warecka 10 m. 18 parter. Telefon 668-73. 300

Beverley Nichols

DZWON NA TRWOGĘ

Z upoważnienia autora przełożyła z angielskiego

Wacława Komarnicka

Tak, był to jedyny i ostateczny wynik moich odwiedzin w le Creusot! Przechadzka po wielkiej hali fabrycznej, w której armia spoconych robotników wykrzesywała iskry z roztopionego metalu!

„Mais les matériels d'artillerie?” zapytałem przewodnika.

„Non monsieur”.

„Les obusiers et les mortiers?”

„Non monsieur”.

„Les obus à balles, les bombes d'avion?”

„Non monsieur”.

I po każdym takim „non monsieur” czarującym gestem zapraszał mnie do obejrzenia roztopionego błotnika samochodowego.

Kłamię, wracając do Dijon. Ktoś wystrychnął mnie na dudka. Ale jeszcze nie skończyłem z nimi. Mimo, że nie chcę imnie dopuścić do konfidencji, istnieje jeszcze przecież wiele innych, dostępnych źródeł informacji. Spędziłem kilka dni na badaniu tych źródeł. I oto kilka faktów o firmie Schneider-Creusot, które może zdołać zainteresować czytelnika.

Rzecz dziwna, z punktu widzenia produkcji materiałów wojennych, fabryka w le Creusot ma najmniejsze znaczenie. Główne zakłady znajdują się w Harze. Założyli je Schneiderowie w r. 1897, od tego czasu rozwinęły się one ogromnie. Poza tem ożywioną działalność wykazują również zakłady w Châlons-sur-Saone oraz w Londe-les-Maures. W Creux-Saint-Georges, w pobliżu Tulonu, wyrabia się łodzie podwodne, w Bordeaux — części artyleryjskie. Ale to nie wszystko.

Albowiem schneiderowska sieć oplata nie samą tylko Francję. Pod kontrolą Schneidera znajdują się również wielkie zakłady Skody w Czechosłowacji. Znacząco więcej, niżby się napozór mogło wydawać. Przedsiębiorstwa Skody rozrzucone są nietylko po całej Czechosłowacji, lecz Towarzystwo Skody posiada również fabryki i w Polsce (dużo motorów do samolotów wyrabia się w Warszawie) i w Rumunii. Można nawet powiedzieć, że działalność tego towarzystwa obejmuje też i Amerykę, gdyż aeroplany Wrighta, dostarczane Stanom Zjednoczonym, wyrobione są przez Polskie Zakłady Skody. Czyż nie liczna rodzinka?

Ale są to sprawy rodzinne w jeszcze bardziej doświadczeniu. W każdym banku można napotkać dyrektorów od Schneidera, siedzących spokojnie przy biurkach. W bankach japońskich, w bankach argentyńskich, w bankach tureckich. Bóg raczy wiedzieć, czy znajdzie się wogóle bank, w którymby nie siedział jakiś dyrektor od Schneidera. Sam prezes Eugenjusz Schneider jest dyrektorem Banku de l'U-

nion Parisienne, który finansuje Banque Générale de Credit Hongrois.

A teraz proszę posłuchać: Na wypadek gdyby czytelnik zaczął już ziewać w tem miejscu, mam dla niego historyjkę, wyjętą jakgdyby z melodramatu. Znajdziecie ją w owem trzeźwym i czcigodnym piśmie, jakim jest „Manchester Guardian”. W numerze z dnia 14 grudnia 1931 roku „Manchester Guardian” w następujących słowach zdawał sprawę z mowy, wygłoszonej przez Pawła Faure’a, byłego członka Francuskiej Izby Deputowanych z okręgu Creusot.

„Rząd węgierski uzyskał pożyczkę od firmy Schneider w Creusot. (O pożyczce tej nikt nie wiedział, dopóki nie ujawniła jej niedawno komisja skarbowa Izby Deputowanych). Gdy nadszedł termin płatności, rząd węgierski nie mógł uiścić należności. Wobec tego rząd francuski pożyczyl rządowi węgierskiemu sumę, potrzebną do zapłaty firmie Schneider. Pieniądże przekazano Węgrom przez Union Parisienne, bank pozostający pod kontrolą firmy Schneider”.

Stuchaj więc czytelniku! Powinieneś doprawdy jeszcze raz przeczytać ten ustęp, jeśli nie skupiłeś uwagi jak należy. Czyż już przeczytał? Dziękuję! Choć bowiem brzmi to może obco i dziwnie, ale sens jest zupełnie jasny. Przełożmy to — co nie jest bynajmniej absurdem — na stosunki angielskie i amerykańskie. Jak wygląda analogja? Oto, jak następuje:

(D. 4. 2.)

DRUKARNIA „ROBOTNIK”

Warecka 7

przyjmuje

wszelkie zamówienia w zakresie drukarstwa wchodzące.

SPECJALNOŚĆ:

CZASOPISMO

Wykonanie szybkie i dokładne

SZTAFETA ROBOTNICZA

„Zapomniani”

W związku z toczącą się na łamach „Sztafety” dyskusją przedkongresową otrzymujemy następujące niepozowane słusznosci uwagi.

Red. Zapaśnicy, po omówieniu wszystkich galezi sportu w „ROBOTNIKU”, chcieliby poruszyć zapomniany przez wszystkich sport ciężko - atletyczny.

W jednym z ostatnich numerów „Sztafety” tow. MARCINIAK, zabierając głos w dyskusji przedkongresowej zaznaczył, że kolarstwo, aczkolwiek jest bardzo popularne, jednak jest zaniedbywane przez władze zwierzchnie, dlatego że ta galeź sportu jest deficytowa.

Spójrzmy na ciężką atletykę. Sport

dochodowy, który jest zupełnie zaniedbany, czego dowodem są już przez DWA LATA NIEORGANIZOWANE MISTRZOSTWA WRSKO., ORAZ ZADANA INNA IMPREZA CIĘŻKO - ATLETYCZNA.

Na zbliżającym się Kongresie powinniśmy poruszyć sprawę tego zaniedbanego, a tak zdrowego i wszechstronnie rozwijającego sportu, który uprawiany jest TYLKO PRZEZ PROLETARIAT KŁODZIEŻ.

Na Kongresie ZRSS-u powinniśmy się domagać od władz Związku bezwzględnego zorganizowania Mistrzostw ZRSS-u w zapasnictwie i podnoszenia

ciężarów, które będą sprawdzianem do wybrania naprawdę wartościowych jednostek na wszelkie imprezy zapasnicze. Mistrzostwa podniosą poziom naszych zawodników, jak w każdej innej galezi sportu.

W ciężkiej atletyce mamy kilku mistrzów i wicemistrzów Polski, którzy reprezentują już obecnie wysoką klasę. Wysyłając kilku zawodników zagranicę, dalibyśmy im możność wykazania swojej sprawności fizycznej na Międzynarodowym Zlocie.

Większe zainteresowanie ciężką atletyką, oraz większy przyróg nowych członków do klubów robotniczych, w wyniku przyspieszenia zorganizowania Autonomicznego Podokręgu Robotniczego w zapasnictwie. Podokrąg taki jest naszym dążeniem. Całkowite oderwanie się od sportu burżuazyjnego, które sobie powinien wziąć za cel, nadchodzący V-ty Kongres ZRSS-u, byłoby naszą nagrodą.

JAN PIASKOWSKI

Sport robotniczy zagranicą

Ameryka. Tamtejszy zarząd Związku powziął ważne uchwały w sprawie zorganizowania gier i międzypaństwowych zawodów sportowych. Robotnicze stowarzyszenie gimnastyczne w Chicago zostało ponownie przyjęte do Związku. Tow. Bühren został zaproszony do Ameryki, celem przeprowadzenia kilkukrotnego kursu technicznego.

Bieg leśny. Każdej niedzieli odbywają się w Belgii biegi leśne. W biegach tych biorą udział bardzo często Francuzi. Również Belgowie startują w biegach francuskich.

Gimnastyka. Egzekutywa Związku gimnastycznego odbyła w Charleroi posiedzenie, które postanowiło zreorganizować prowincjonalne sekcje gimnastyczne. Spodziewają się w ten sposób uzyskać 50 klubów, których dotychczas było 19. Postanowiono wziąć udział w świętach sportowych państw: Francji, Szwajcarii, Holandji i Anglii. Związkowe święto gimnastyczne odbędzie się 24 czerwca b. r. z okazji 30-lecia.

Belgia. Reprezentacyjna drużyna piłkarska Belgii weźmie udział w uroczystościach sportowych w Zielone Święta w Zagłębiu Saary. Na Wielkanoc towarzysze belgijscy gościli drużynę szwajcarską.

Gimnastyczne popisy zgromadziły w Brukseli 1.500 widzów. Startowało 150 zawodników, kobiet i mężczyzn.

W ubiegłym miesiącu odbył się bieg leśny, który zgromadził wielką ilość biegaczy.

W mistrzostwach piłkarskich toczy się zacięta walka. Na pierwsze miejsce wysunął się „Vilvorde”, bijąc „U. S. Uccle” 3:0, ale zepchnął go później na 2 miejsce „Avenir” zwyciężając „Vilvorde” 1:0.

Łotwa. Program VII święta robotniczego sportu, obejmuje kilkanaście imprez. Do najciekawszych należą będą zawody tenisowe, piłki nożnej, pływackie, piłki ręcznej, lekkoatletyczne, ciężkoatletyczne, bokserskie, kolarskie i t. d. Poza tym wezmą udział czerwoni harcerze. Przewidziany jest pochód uliczny i propagandowe przemówienia, akademie i udział w przedstawieniu operowym.

Czechosłowacja. Związek kolarski zaprowadził ćwiczenia specjalne, na które składają się: 20 km. biegu ulicznego, 5 km. biegu górskiego, 100 mtr. biegu z obciążonym rowerem i w ubraniu, 10 km. jazdy z obciążeniem roweru i pełnym ubraniem, 15 km. z ciężkim plecakiem. Niezależnie od tego, rzuty dyskiem i kulą. Wszystkie ćwiczenia są obowiązkowe. Absolwenci otrzymują specjalne odznaczenia sportowe.

Północne mistrzostwa w boksie zgromadziły 6 — 7.000 widzów. Zwyciężyła Norwegia 22, Polska 21, Finlandia 16, Danja 6 i Szwecja 4 pkt.

W mistrzostwach ciężkoatletycznych

V Kongres Z.R.S.S.
w dniach 22 i 23 grudnia r.b.
w Katowicach

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnika zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: STANISŁAW NIEMYSKI

Odbito w Drukarni Światła Nakładowo-Wydawniczej „Robotnik”. Wareska 7.

Wydawca: RADA NACZELNA P. P. S.

O robotnicze mistrzostwo Polski

RTS. „Widzew”—RKS. „Hajduki Wielkie” 2:0

W niedzielę ubiegłą odbył się w Łodzi na boisku Widzewa drugi finałowy mecz o mistrzostwo ZRSS. w piłce nożnej. Pierwszy wyznaczony na dn. 8 b. m. na Śląsku nie doszedł do skutku z powodu rezygnacji „Widzewa” z wyjazdu; tem samem RKS. „Hajduki” uzyskał zwycięstwo walkowerem 3:0 i dwa punkty.

Mecz niedzielny rozegrany został w atmosferze zupełnie przyjacielskiej, — aczkolwiek chodziło przecież o bardzo wysoką stawkę — o robotnicze mistrzostwo Polski. Obie drużyny walczyły bardzo ambitnie, gdyż siły w polu były zupełnie równorzędne, a jedynie atak „Widzewa” lepiej dawał sobie radę pod bramką towarzyszy śląskich i dzięki temu tylko wywalczył dla swej drużyny zaszczytne zwycięstwo.

R. K. S. „Wielkie Hajduki” nie grał tym razem tak wspaniale jak ze „Skra” w Warszawie, czy z „Zagłębiem” w Dąbrowie Górniczej. Atak był bez wyrazu, anemiczny, nie potrafił się zdobyć na strzał, a w dodatku grał przez cały

czas górą, przyjmował piłki nadziemne bez stopingu, co powodowało, że piłki te nie osiągały celu zamierzonego.

Przebieg meczu był następujący: Po krótkiej, uroczystości grę rozpoczyna „Widzew”. Tempo od razu obustronnie ostre, chociaż u ślązaków czuje się jakieś zmęczenie — to sobotni mecz rozegrany z „Turystami” robi swoje. Piękna pogoda nastraja obie drużyny bojowo, to też o każdy metr terenu i o każdą piłkę rozgrywa się zacięta walka. Ataki zmieniają się ciągle tak, że pomocy i obrony muszą co chwila interwenjować. W 25 minucie następuje karny za rękę Kusza — ostry, przyziemny strzał Głogowskiego zapewnia „Widzewowi” prowadzenie, załamuje drużynę „Hajduk” i przyczynia się do zwycięstwa „gospodarzy”.

Po przerwie wzmożenie obustronnych ataków. W 20 minucie „Widzew” ciągnie prawem skrzydłem pod samą bramkę. Centra Rotego jest wykorzystana przez Bończyka i 2.0 dla „Widzewa”. Teraz widać, że ślązacy przebrali, zresztą i oni sami to rozumieją, jednakowoż nadal atakują, aby strzelić choć honorową bramkę. Nie udaje im się to, choć ostry strzał Dziwisza (tylko o kilka centymetrów za wysoko) mógłby te nadzieje je ziszczyć. Mecz kończy się definitywnie zwycięstwem „Widzewa” 2:0. Obie drużyny schodzą z boiska, wznosząc okrzyki robotniczych sportowców „Wolnym — Cześć”. Sędzia p. Stepień bardzo do bry, to też zyskał zaufanie obu drużyn i publiczności, której zebrało się przeszło 1500 osób.

Wobec niedzielnej wygranej „Widzewa” o mistrzostwie zadecyduje trzeci decydujący mecz na neutralnym terenie, najprawdopodobniej w Dąbrowie Górniczej.

Składy drużyn były następujące: „Widzew”: Kuczyński, Głogowski, Krakowiak, Mielczarek, Frontczak, Małek, Rote, Nowiszewski, Uptas, Bończyk, Wróbel.

„Hajduki”: Wyzwol, Kusz, Adam Kubisz, Grzesiczek, Alster, Rimer, Górka Sonntag, Dziwisz, Krupczyk.

B. L.

Niedomagania sportu polskiego

Zdawałoby się, że sport polski cieszy się ogólnym poparciem. Tak, masy, publiczność są silnym sprzymierzeńcem sportu. Państwo interesuje się żywo wychowaniem fizycznym i przysposobieniem wojskowem. Na to nie trzeba dowodów. Tylko sportem jako takim — mniej. Ten napotyka w swoim żywiołowym rozwoju na trudności.

W ubiegłym roku sport polski przechodził ciężkie okresy. Pamiętam: zakaz nalezienia młodzieży szkolnej do klubów, nadmierne opodatkowanie imprez sportowych, odciecie subwencji państwowych dla klubów, ograniczenia paszportowe, zakaz nalezienia akademickich stowarzyszeń sportowych do związków państwowych i zakaz nalezienia wojskowych do klubów piłkarskich. Z wymienionych bolączek dwie zostały przynajmniej w dużej mierze usunięte. Zakaz nalezienia wojskowych i kwestja paszportowa na skutek silnych zabiegów, przestały hamować prace sportowe. Pozostałe sprawy są nadal otwarte. Zakaz nalezienia młodzieży szkolnej do klubów, datujący się od roku 1927, na podstawie okólnika ministerium oświaty, cofnął nas o kilkanaście lat wstecz. Spowodował straty bardzo poważne, a co najważniejsze, ucale nie okazał się pedagogicznym. Tysiące bowiem młodzieży zakaz o mija. Jedni korzystają z tego, że ich władze szkolne patrzą na to jednym okiem, inni zaś kryją się pod obcimi nazwiskami. Jest to więc doskonała szkoła... omijania prawa. Młodzież uczy się kłamać i rozmaitych wybiegów. To jest bardziej szkodliwym, niż samo nalezienie do klubu. Oczywiście, byłoby błędem, nie widzieć pewnych

słuszných spostrzeżeń krytycznych, jakie wysuwają władze szkolne w stosunku do klubów i ich ewentualnej współpracy w zakresie wychowania fizycznego u młodzieży. Ale zarzuty władz szkolnych są tem mniej sprawiedliwe, że szkoła nie daje młodzieży tego sportu, do jakiego ona się garnie, i który żywiołowo uprawia. Powoływanie się na zagranicę nie może być miarodajnym, ponieważ tam szkoła wypełnia swoje zadanie należycie. Daje jej w odpowiedniej postaci i pod odpowiednią kontrolą to, czego nie odmawia jej klub: sport i współzawodnictwo. Skoro więc szkoła nie może dzisiaj zaspokoić potrzeb ucznia, musi, choćby czasowo, zezwolić na jego udział w klubach. Można się zgodzić, by szkoła miała kontrolę nad uczniem w klubach. Ale sam zakaz, który utrzymuje się tylko mechanicznie siłą bezwładności, jako szkodliwy w zasadzie, winien być bezwarunkowo cofnięty.

Druga sprawa nadmiernego opodatkowania imprez sportowych jest również aktualna. Przyjazd drużyn zagranicznych do Polski został poważnie zahamowany, skoro magistraty mają prawo pobierać tytułem podatku haracz aż do wysokości 100%. Ponieważ odpadł podatek od widowisk, pobierają magistraty podatek na rzecz Funduszu Pracy, który sięga wysokich procentów. A każdy laik wie, że brak kontaktu z zagranicą podcina nasze podstawy sportowe. Jeśli się chce czego nauczyć, trzeba wzorów lepszych. To też magistraty w rozumieniu tej zasady winny klubom umożliwić sprowadzanie zespołów zagranicznych przez wydanie obniżenia podatku od imprez sportowych, które nie mogą żadną miarą być traktowane narówni z widowiskami cyrkowymi. Rzecz jasna, że sprawa pomocy finansowej dla klubów, w postaci racjonalnych subwencji, nie wymaga dwu zdań uzasadnienia. Oczywiście, pomoc ta nie może wyglądać tak, jak to obserwowaliśmy na przykładzie Legei warszawskiej. Tam pieniądze poszły w błoto, jak to przyznał publicznie wiceprezes tego klubu. Na inwestycje, na cele, związane bezpośrednio z rozwojem sportu, subwencje znaleźć się winny. Niektóre kluby mają swych lekarzy klubowych, inne pragną organizować kursy lekarskie, czy sanitariuszy, planują założenie poradni lekarskiej, odbywają odczyty i t. d., słowem propagują zdrowe zasady wychowawcze, atoli brak im pieniędzy na rozszerzenie i pogłębienie prac organizacyjnych. Tutaj ośrodki wychowania fizycznego mają wdzięczne pole do działania. Są jeszcze inne bolączki. Ale wymienione wystarczą, by zaszkoziły rozwojowi spor-

towemu. Trzeba koniecznie je usunąć, albo zmniejszyć do minimum. Nad całokształtem życia sportowego czuwać winny nasze naczelne magistratury sportowe. Przedewszystkiem Związek Polskich Związków Sportowych. W najbliższych dniach odbędzie się walne zgromadzenie. Niechże nasi „ojcowie” pamiętają, że są oni wykładnikami także interesów klubów. Jeśli tym będzie się źle powodzić, jeśli one staczą się być po równi pochylej, to i Związek Związków straci swą rację bytu. Chcielibyśmy, by w związku z nadchodzącym sezonem, ustąpiły wszelkie bolączki, i by sport nasz znalazł otwartą drogę do pochodu naprzód.

M. Statter.

Skok

Wahasz się w pionie ciała, w chybocie rozpędu, — mierzysz chwilę odległość, cofasz się w półroku — wyrzucasz się w lot biegu, w błyskawicę pędu, piorun łuku, wdał spadasz, w zachwyt, w rekord skoku. — —

Jutro skoczysz tam, dalej — tam, za horyzonty — skoczysz tam, poza widzów, nad stłoczone głowy i spadniesz parabolą poza ład dziesięty, zapatrzoniy w dal nieba, skupiony, surowy. — —

Mierzysz okiem wysokość — patrzą w ciszę, niemi — strzeliłeś nóg sprężyną, napół zgitym grzbietem załsnieś w blasku słońca, ulatujesz z ziemi, rzucasz się na szczyt tyczki w zwycięską rakiętę. — —

A jutro skoczysz wyżej, ponad lot codzienny, niby promień słoneczny w świetle ciemności modrą — i rzucisz się w poprzecz, lotny wiatr wiosenny, najwyższej i naprzekór zdobytych rekordom. — —

CZESŁAW CIEPLINSKI.

Robotnicze zawody lekkoatletyczne w Warszawie

W niedzielę na boisku Skry rozegrane zostały robotnicze zawody lekkoatletyczne, których wyniki były następujące:

Konkurencje męskie: 100 m. — Mula 12.3, 2) Orzeł, 400 m. — Borecki 57.3, 2) Riedel, 3 km. — Przybyłko — 9:50.4, 2) Michalski, 110 pólki — Melich 19.8, 2) Prusik, skok w dal — Borowiecki 548 2) Smosarski. 545, skok w wyż — Melich 155, 2) Urbański; kula — Aluchna 10.88, 2) Sokołowski 10.08, dysk — Czerniewski 32.86, 2) Orzeł 32.85, oszczep — Czerniewski 43.84, 2) Siemicki, młot — Kazimierzczak 22.10, 2) Grunwald 20.44.

Konkurencje kobiece — 60 m. — Wencłówna 8.6, 2) Chabierówna, 500 m. — Wencłówna 1:45.6, 2) Pamomonówna, w

dal — Wencłówna 453, 2) Chabierówna, 442, w wyż — Wencłówna 125, 2) Chabierówna 115, kula — Sawicka 840, 2) Zychowska 724, dysk — Sawicka 24.10, 2) Wencłówna II 23.10.

500-osobowa ekspedycja polska na olimpiadzie praskiej

W lipcu b. r. odbędą się w Pradze — jak wiadomo — robotnicze igrzyska międzynarodowe, na które wpłynęło już oficjalne zgłoszenie Polski.

Związek Robotniczy Stow. Sportowych zapowiada ekspedycję z Polski 500-osobową.